

Wellie Bertrand; zijn linkerhand nonchalant en ontspannen om een kinderhand gevouwen. Bron: Findagrave.com

Van Wellie Bertrand zijn een paar foto's bewaard gebleven. Hij heeft een stevige dos golvend donker haar, een geprononceerd, beetje vierkant gezicht. Op een van de foto's poseert hij trots en in vol ornaat in zijn uniform, zijn linkerhand nonchalant en ontspannen om een kinderhand gevouwen.

Wie het kind is, blijft ongewis. Hij of zij is van de foto geknipt. Het is in elk geval niet Wellie's eigen kind. Wellie was ongetrouwd en had geen kinderen.

Op een andere foto staat Wellie met een charmant geklede vrouw en een man, ook in uniform, waarschijnlijk gefotografeerd bij een boerderij.

Wellie was boerenzoon. En als hij uit dienst zou komen, had hij graag boer willen worden. Op het formulier dat hij invulde bij zijn indiensttreding in het Canadese leger, gaf hij aan een toekomst als boer op een gemengd bedrijf (akkerbouw en veehouderij) na te streven. Zover kwam het echter nooit.

De op 28 april 1917 geboren Wellie Bertrand was al bijna 27 als hij zijn handtekening zet onder het *Occupational History Form* dat hij moest invullen bij zijn indiensttreding. Op dat moment was hij werkzaam bij de *International Nickel Company* in Sudbury, Ontario. Hij wilde eventueel ook wel terugkeren bij de werkgever in Sudbury.

Bertrand had blauwe ogen, woog 67 kilo en was van top tot teen 1 meter 64 centimeter. Hij was kerngezond bij zijn medische keuring. De enige bijzonderheid was een litteken op zijn rechterschoonvoet.

Wellie Bertrand, links, met een onbekende man en vrouw bij een boerderij. Bron: Findagrave.com

Wellie kwam uit een omvangrijk gezin met drie broers en drie zusters. Ze woonden in het Franstalige Notre Dame du Laus, Quebec, Canada, zo'n honderd kilometer ten noorden van de Canadese hoofdstad Ottawa. Moeder Bertrand was in 1920 overleden. In hetzelfde jaar stierf ook een van de broers van Wellie – nog geen tien jaar oud.

De drie oudere broers van Wellie, Lorenzo, Rodlophe en Gerald woonden en werkten allemaal thuis op de boerderij. Zijn zussen Medora, Rhéa en Mariette waren getrouwd en het huis uit. Wellie trad in dienst in april 1944. Na zijn militaire opleiding ging hij per schip naar het VK. Op 18 november 1944 verliet hij zijn geboorteland, om er nooit weer terug te keren.

In het nieuwe jaar, op 12 januari 1945, werd Wellie ingedeeld bij het *Regiment de Maisonneuve*. Bijna twee maand later werd hij gepromoveerd tot lancecorporal. Een maand daarna sneuvelde hij. Wellie was betrokken bij de gevechten die ontstonden na het oversteken van het Twentekanaal bij Almen. Zijn regiment moest het bruggenhoofd ten noorden van het Twentekanaal uitbreiden in de richting van Laren, zodat de Black Watch daarna het dorp konden innemen. Bij die acties werd Wellie dodelijk getroffen op 5 april 1945. Een dag later werd hij begraven op een tijdelijke begraafplaats langs de Scheggertdijk ten noorden van het Twentekanaal bij Almen, samen met een aantal van zijn gesneuvelde kameraden: [Fernard Baril](#), [Edgar Ross](#), Amede Letourneau, [Roger Dufort](#), [Armand Gionet](#) en [Gerard Pilon](#). Later werd hij herbegraven op de Canadese militaire begraafplaats in Holten in plot II, rij E, graf 13.